

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010179
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6213010179.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára na neverejnom zasadnutí 15. marca 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného C. A. proti uzneseniu samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T 77/2013 zo dňa 24. 10. 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e sa uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 24. 10. 2016, sp. zn. 9T 77/2013 a okresnému súdu sa u k l a d á, aby o veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 24. 10. 2016, sp. zn. 9T 77/2013 bol nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, ktorý bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš z 15. 10. 2013, sp. zn. 9T 77/2013.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol odsúdený na výkon tohto uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil tým, že trestným rozkazom bol C. A. pôvodne uložený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov ako trest súhrnný, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Skúšobná doba tak plynula od 29. 11. 2013. Samosudca z odpisu registra trestov zistil, že v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia bol C. A. odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T 32/2015 zo dňa 3. 3. 2015 na peňažný trest vo výmere 1 000,- eur, k náhradnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 a pol roka. Uvedený skutok spáchal obžalovaný dňa 28. 2. 2015. Z týchto dôvodov samosudca okresného súdu nariadil vykonať pôvodný 8 mesačný trest, ktorý mu bol podmiennečne odložený.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu, keď namietal tú skutočnosť, že samosudca konal v rozpore s ust. § 293 ods. 3 až 5 Tr. por., pretože na termín verejného zasadnutia nebol odsúdený 24. 10. 2016 riadne predvolaný, nebol poučený o možnosti konať v jeho neprítomnosti a nakoniec aj samosudca rozhodol v jeho neprítomnosti. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná a rozhodnutie samosudcu okresného súdu v rozpore so zákonom.

Samosudca okresného súdu vo veci viackrát konal o tom, či sa odsúdený osvedčil. Verejné zasadnutie bolo prvýkrát vytýčené na deň 31. 8. 2015, na ktoré sa odsúdený nedostavil z dôvodov PN a predložil samosudcovi lekársku správu z ambulancie pohotovostnej služby v Bratislave, tak bolo verejné zasadnutie odročené na deň 14. 10. 2015, pričom na tento termín sa odsúdený znovu ospravedlnil s tým, že predvolanie si vyzdvihol po 18 dňovej lehote, chce si zvoliť obhajcu, s týmto sa poradiť a tak sa zúčastniť verejného zasadnutia. Ďalšie verejné zasadnutie bolo vytýčené na deň 30. 11. 2015, pričom odsúdený opätovne zaslal samosudcovi ambulantné správy z pohotovostnej služby a tak bolo verejné zasadnutie odročené na deň 4. 4. 2016, pričom odsúdený sa znova ospravedlnil lekárskou správou. Verejné zasadnutie bolo opätovne odročené na deň 4. 5. 2016, pričom predvolanie na verejné zasadnutie odsúdený prevzal, na termín verejného zasadnutia sa ospravedlnil z dôvodu, že zdravotný stav mu nedovoľuje, aby sa zúčastnil verejného zasadnutia. Verejné zasadnutie tak bolo odročené na 15. 6. 2016, pričom odsúdený opätovne zaslal lekársku správu ambulantného charakteru s vyjadrením, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje dostaviť sa na verejné zasadnutie. Verejné zasadnutie bolo opätovne odročené na deň 15. 8. 2016, pričom odsúdený sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom doručenie vykázané nemal. Napriek tomu samosudca vo veci konal s tým, že v zápisnici o verejnom zasadnutí sa nachádza upozornenie, že v prípade, ak sa odsúdený nedostaví na verejné zasadnutie bude sa konať v jeho neprítomnosti. Z obsahu spisu sa však nedá zistiť, či táto výzva bola odsúdenému doručená. Verejné zasadnutie bolo opätovne odročené na deň 28. 9. 2016, na ktoré sa odsúdený nedostavil, pričom neprevzal doručku o termíne verejného zasadnutia a posledné verejné zasadnutie bolo vykonané 24. 10. 2016, kde sa samosudca konštatuje na verejnom zasadnutí, že odsúdený sa nedostavil na verejné zasadnutie, doručenie predvolania nemá vykázané, napriek tomu súd nevidí prekážku vykonať verejné zasadnutie, pričom na tomto verejnom zasadnutí bolo aj rozhodnuté tým spôsobom, že odsúdený vykoná trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd po preskúmaní veci má za to, že neboli dodržané podmienky vykonania verejného zasadnutia, pretože podľa § 293 ods. 3 Tr. por. sa verejné zasadnutie musí vykonať za prítomnosti obvineného (odsúdeného). Podľa § 293 ods. 4 Tr. por. verejné zasadnutie sa môže vykonať v neprítomnosti obvineného len vtedy, ak nie je možné doručiť mu predvolanie na verejné zasadnutie a z toho dôvodu ustanovený obhajca bol o verejnom zasadnutí riadne upovedomený. Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Tr. por.

Keďže odsúdený nevedel o termíne verejného zasadnutia, nebol na termín verejného zasadnutia riadne predvolaný, nemal ustanoveného náhradného obhajcu, nebolo možné vykonať verejné zasadnutie dňa 24. 10. 2016 bez prítomnosti odsúdeného.

Krajský súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti samosudcu ust. § 120 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak sa obvinený, ktorý bol riadne a včas predvolaný na výsluch alebo iný úkon bez dostatočného ospravedlnenia nedostaví, možno ho na tento úkon predviesť. Na to, ako aj na ďalšie následky nedostavenia sa, musí byť obvinený v predvolaní upozornený. Samosudca toto ustanovenie nevyužil, pričom zo správania sa odsúdeného je zrejmé, že sa vyhýba verejnému zasadnutiu.

Z uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie, pričom naznačil v akom smere má samosudca postupovať, aby o premene trestu rozhodol zákonným spôsobom.

Ako zistil krajský súd na M. T. bola podaná obžaloba pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Samosudca okresného súdu uložil M. T. podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, výkon ktorého mu podmienične odložil na skúšobnú dobu 4 roky.

Pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia osvedčil zabezpečil samosudca rozsudok Městského súdu v Brne z 2. 10. 2016, sp. zn. 4T 92/2012, ako aj uznesenie Krajského súdu v Brne z 13. 12. 2012, sp. zn. 7To 438/2012. Z pripojených rozhodnutí bolo zistené, že M. T. bol uložený za trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov

alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 rokov. Skúšobná doba začala plynúť od 1. 2. 2012 do 1. 2. 2016. V skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia bol M. T. odsúdený pre zločin vydierania podľa § 175 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. Českej republiky č. 40/2009 Sb. a pre obzvlášť závažný zločin ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky č. 40/2009 Sb. rozsudkom Městského soudu v Brne z 2. 10. 2012, sp. zn. 4T 92/2012 v spojení s uznesením Krajského soudu v Brne z 13. 12. 2012, sp. zn. 7To 438/2012. Rozsudkom Krajského soudu v Nitre sp. zn. 1Ntc 19/2013 zo dňa 15. 10. 2013 v spojení s uznesením Nejvyššího soudu SR sp. zn. 5Úrto 6/2013 zo dňa 20. 11. 2013 bolo rozhodnuté o uznaní a výkone uvedených cudzích rozhodnutí na území Slovenska, pričom odsúdený uvedené tresty aj vykonal.

Samosudca okresného soudu pri rozhodovaní o premene trestu neprihliadol dôsledne k ust. § 438e Tr. zák., ktoré sa týka prechodných ustanovení k úpravách účinných od 1. 1. 2013, podľa ktorého na odsúdenie súdom iného členského štátu EÚ podľa § 7b ods. 2 sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. 1. 2013.

Podľa § 7b ods. 1 Tr. zák. rozhodnutie soudu iného štátu v trestnej veci možno na území Slovenskej republiky vykonať alebo môže mať iné právne účinky, len ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva alebo zákon. Podľa § 7b ods. 2 Tr. zák. právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu EÚ v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako ako keby bolo vykonané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Samosudca okresného soudu prehliadol tú skutočnosť, že rozsudok Městského soudu v Brne z 2. 10. 2012, sp. zn. 4T 92/2012 nadobudol právoplatnosť rozhodnutím Krajského soudu v Brne z 13. 12. 2012, sp. zn. 7To 438/2012, teda pred termínom určeným v ust. § 438e Tr. zák. Z týchto dôvodov krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a okresnému soudu uložil, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.